

[Nørlund.]

altid været Tilfældet hidtil, heller ikke ved de seneste internationale Forhandlinger.

Jeg skal anbefale Forslaget.

Jørgen Jørgensen: Mit Parti finder det selvfølgelig og naturligt, at de Undtagelsesforhold, som hidtil har bestaaet i vor Overenskomst med Kina, ophæves, og at vi faar en regulær Aftale, som svarer bedre til Tidens Forhold end den Ordning, der hidtil har været, og vi kan derfor give Tilslutning til, at denne Beslutning vedtages.

Ogsaa jeg kunde ønske at udtrykke en Anerkendelse af det dygtige og nyttige Arbejde, som vor Minister i Washington har udført ogsaa paa dette Omraade, som tjener ham til stor Ære, og som har været til stor Gavn for Danmarks Stilling i Forholdet over for den Nation, vi her staar i Begreb med at slutte en Overenskomst med.

Stærmosé: Det er med stor Glæde, at jeg paa min Gruppes Vegne kan give det forelagte Forslag til Ratifikation af Aftalen Tilslutning. Aftalen betyder jo, som det allerede er sagt, et Fremskridt i Retning af værdige Retsforhold mellem den danske Stat og den kinesiske Republik, og dette Skridt fremad hilser vi med meget stor Tilfredshed.

Der var et Par Ord, som jeg gerne vil føje til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem kom ind paa dette, at navnlig de smaa Lande i Europa kunde have en Interesse i, at der nu paa lige Fod kan plejes Omgang med de orientalske Stater og disse Staters Borgere. Her vil jeg gerne gøre opmærksom paa det Forhold, at der navnlig fra Kina i Mellemligstidens aarene, i 20erne og navnlig i 30erne, her til Danmark kom mange Besøg. Det var med en ganske særlig Glæde, man havde med disse unge kinesiske Studenter at gøre, de unge Kinesere, der var bestemt til at skulle være deres Lands Foregangsmænd paa mange Omraader, hvor vi her i Danmark havde Mulighed for at hjælpe dem. Der var over disse unge kinesiske Studenter noget ganske særligt, idet de viste en for Udlændinge meget sjælden Evne til ogsaa at forstaa de imponerende Ting, de aandelige Forudsætninger for de materielle Fremskridt. Det vilde være en Glæde at møde disse Kinesere i Fremtiden, ogsaa fordi vi ved, at der nu raader værdige Retsforhold efter Afskaffelsen af den gamle Forskel.

Jeg vil udtale Haabet om, at denne Traktat paa sit Omraade vil hjælpe med til Fremme af de Forbindelser, vi her fra

Danmark har haft med de kinesiske fremskridtsvenlige Foregangsmænd, som tidligere har besøgt os.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de gav det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Saa vil jeg dertil have Lov til at knytte en enkelt Bemærkning til det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte af Traktatens Indhold. For det første anerkender jeg, at det Sted i Artikel VIII, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, ser besynderligt ud i den danske Oversættelse: „Skibe af en af de Høje Kontraherende Parter“. Det er en lidt ubehjælpssom Oversættelse, men paa den anden Side er det vistnok vanskeligt at give en nøjagtig Oversættelse af det engelske Udtryk, hvis man ikke skal omskrive det. Man kunde tænke sig, at der burde have staaet: Skibe, der fører en af de Høje Kontraherende Parters Flag. Det er allerede betydeligt længere, men det vil dog ikke være tilstrækkeligt, for saa maatte man formodentlig ogsaa have skrevet Skibe, der med Rette fører en af de Høje Kontraherende Parters Flag. Saa man vilde komme ind i en Omskrivning, hvis man skulde præcisere det, som man saa let kan sige paa Engelsk, men som man — det indrømmer jeg — meget vanskeligt kan sige paa Dansk.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Bestemmelserne om Kystfart eller Indenlandsfart i Artikel IX. Her vil jeg gerne sige, at Meningen med 2det Stykke i Artikel IX er den, at hvis Kina giver et andet Land en Ret med Hensyn til Flodfarten eller Kystfarten — lad os tænke os det konstruerede Eksempel, at Kina tilstaar Holland et lavere Gebyr — saa vil en saadan Begunstigelse, en saadan Hjælp til Tredieland efter denne Traktat automatisk ogsaa tilfalde danske Skibe. Naar der længere nede i Stykket staar, at Kystfart og Indenlandsfart er undtaget fra Kravet om national Behandling, vil det sige, at Kina efter Traktaten har Ret til at behandle sine egne Skibe og Baade i Flodfarten og Kystfarten paa en mere privilegeret Maade end fremmede. Hvis f. Eks. Kina udsteder et Reglement om Flodfarten paa Yangtsekiang, hvorefter kinesiske Flodskibe skal betale halvt saa høje Gebyrer som udenlandske, saa har Kina Lov til det, der kan vi ikke for vore Skibe kræve den samme Behandling. Vi kan ikke kræve national Behandling, men vi kan kræve Mestbegunstigelse. Hvis Kina gaar ind paa over for et fremmed